

Uel aastal.

Wist! Oh Jummal Ioja, pühha Balm.

Nüüd jälle näinud meie silm,
Et wannemaks on läinud ilm,
Ja Jummal wõtnud armoga
Meil ue aasta walmista.

Siis wõtta ue aastaga
Meid, Jummal, jälle kaitseda;
Keik päwad, mis sa ette tood
Ja keik, mis mullast uest lood.

Oh anna rahho wallitsust
Ja põldudele siggidust,
Ni tuida sinna isse tead,
Kes maad ja linnad üllal pead.

Kes rosket koormat kandwad siin
Ja kedda waewab haigus, piin:
Neid tomba wälja, awwita
Ja keiges häddas finnita.

Jah! aeg kül aastast aastani
Siin lähhab lendes eddasi;
Ka nenda meie temmaga
Siit same ärra ruttama.

Ei Ioja jätta omma wiit;
Ihm tulleb ja ilm lähhab siit,
Ja igga ue aastaga
Saab rahwas arro teggema.

Oh olle, Jummal! päwad, ööd
Siis meie jures, meie tööd
Ja ihho terwist õnnista,
Et woime rõõmsast tännada.

Keik tundko rõmo maast ja weest,
Ja sojast päik'sest, pilwedest,
Ja õnnista keik Maarja maad,
Et meile tulleks rõõmsad a'ad!

Ja on se sinno tahtmine,
Oh Issand, et ni mitmele
Sel aastal tulleb wiimne tund:
Siin anna armo, rahho-und!

Friedrich.